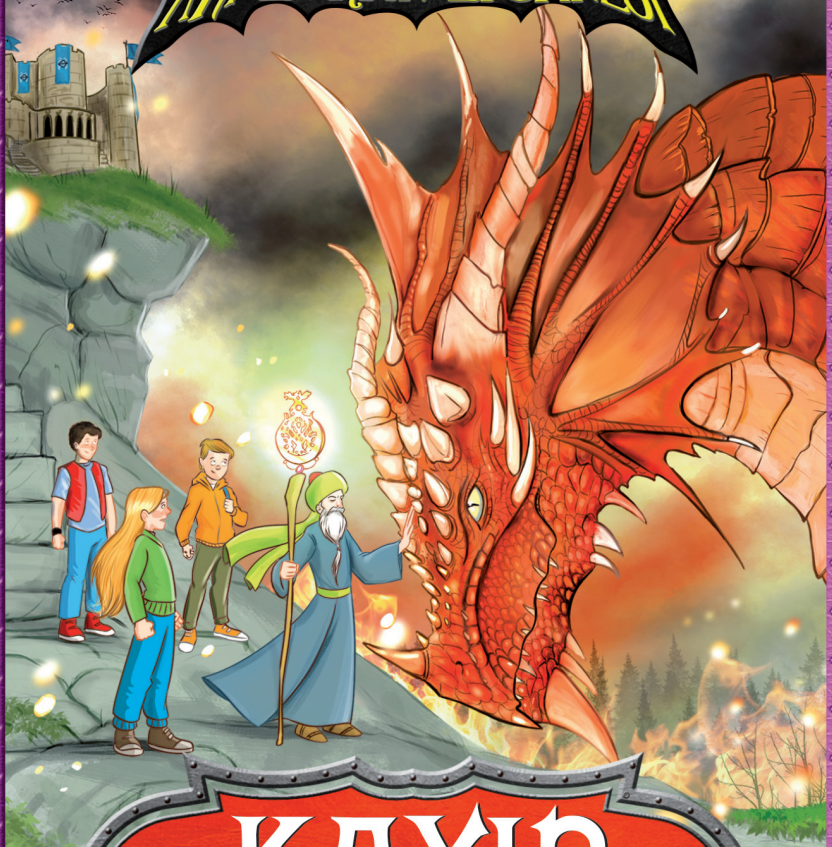

AHI EVRAN EFSANESİ

KAYIP ZAMAN

ZÜBEYİR TOKGÖZ

İlk Genç
T
TİMİŞ

AHİ EVRAN EFSANESİ KAYIP ZAMAN

Yayın Yönetmeni Savaş Özdemir
Uzman Editör Şebnem Kanoğlu
Düzeltili Merve Turan
Kapak Resmi Batra Art Press
Kapak Tasarım Sefer Koçan
İç Mizanpaj Nur Kayaalp

4. Baskı Kasım 2018
Uluslararası Seri No (ISBN) 978-605-08-1682-2

TİMAŞ YAYINLARI

Adres Cağaloğlu, Alemdar Mah. Alay Köşkü Cad. No:5
Fatih/İstanbul
Telefon (0212) 511 24 24
E-posta bilgi@gentimas.com

Baskı ve Cilt Sistem Matbaacılık
Sertifika No 16086
Adres Yılanlı Ayazma Sok. No:8 Davutpaşa-Topkapı/İstanbul
Tel (0212) 482 11 01

TİMAŞ YAYINLARI / 3601

ÖZGÜR ROMANLAR / 17

KÜLTÜR BAKANLIĞI YAYINCILIK SERTİFİKA NO: 12364

© 2014 Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Timaş Basım Ticaret ve Sanayi Anonim Şirketi'ne aittir. İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Bize Gelen Bizdendir

Alper okuldan henüz çıkmıştı. Ankara Caddesi'nde koşar adım ilerlerken sırtındaki çantanın iyice kaydığına farkında bile değildi. Ders kitaplarının ve defterlerinin tamamını her gün okula götürmeyi alışkanlık hâline getirmişti. Çantasında renk renk kalemleri, çeşit çeşit kokulu silgileri, boya kalemleri, cetvelleri bulunurdu. Bu yüzden çantası oldukça ağırdı. Öğretmeninin uyarılarına rağmen okul eşyalarının tamamını yanında taşımaktan vazgeçmemişti. Misketlerinden üçünü yataarken bile yanından ayırmıyordu. Onları yastığının altına koyuyor, uyuduğunda daha huzurlu oluyordu.

Alper, Kırşehir'in en büyük caddesinde hızlı adımlarla yürürken yorulduğunu hissetti. Saatine baktıktan sonra biraz yavaşladı. Arkadaşlarıyla buluşma saatine daha zaman vardı. Gözü bir dondurmacıya takıldı. Dolabın içinde rengârenk dondurmalar duruyordu. Alper'in ağız sulandı. Ceplerini yokladı. Dondurmaya yetecek kadar parası vardı. Biraz da dinlenmiş olurum diye düşünerek dondurma almak için dükkâna girdi. Meyve parçalarıyla ve Ankara keçisinin sütüyle yapılan çeşit çeşit dondurmanın hangisinden alacağını şaşırdı. Alper, "Çilekli mi alsam, kaymaklı mı alsam, fıstıklı mı alsam?" diye düşünürken dondurmacının sevecen sesini duydu.

"Delikanlı hangi dondurmayı alacağına karar veremedin mi?"

"Hepsi güzel görünüyor!"

"En sevdiğin hangisi?"

"Böğürtlenli."

"O hâlde ondan fazla vereyim. Diğerlerinden de azar azar."

Alper gözleri parlayarak "Tamam." dedi.

Dondurmacı, dondurmayı hazırlarken Alper de dükkânın içine göz atıyordu. Duvara asılmış bir kâğıt gözüne ilişti. Kâğıtta,

“Hak ile Sabır Dileyip Bize Gelen Bizdendir.

Bilim, Akıl ve Ahlak ile Bizi Geçen Bizdendir.” yazıyordu.

Alper merakla sordu:

“Bu yazı nedir?”

Dondurma külahını doldurmakla meşgul olan dondurmacı, elinde kaşıkla Alper’in gösterdiği yere baktı.

“Ha! Şu yazı mı?”

“Evet!”

“O yazı bizim büyük ustamızın bir sözüdür.”

“Sizin büyük ustanız da kim?”

Dondurmacı hafifçe gülümseyerek cevap verdi:

“Ahi Evran ismini hiç duymadın mı?”

“Evet duydum. Ejderhayı yenen kahraman! Ama o şu an yaşamıyor ki. Türbesi elli metre ilerde.”

“Evet, Ahi Evran yaklaşık sekiz yüz yıl önce yaşamış büyük bir kişidir. Bütün esnafların büyük ustasıdır. Bu söz de ona aittir.”

Alper meraklanmıştı.

“Yaa! Demek Kırşehir’deki tüm dükkânlar ona aitmiş.”

Dondurmacı Alper’in kafasını okşadı ve gülümseyerek cevap verdi:

“Hayır! Hayır! Dükkânlar ona ait değilmiş. O, ticaretin ve üretimin nasıl ahlaklı ve verimli yapılacağını öğretmiş. Yani iyi esnaf olmanın yollarını keşfetmiş.”

“Kâşif yani!”

“Öyle de denebilir. Tüm esnafları bir araya getirerek ahilik sistemini kurduğuna göre. Ha bu arada yirmi tane de kitap yazmış.”

Alper çok şaşırmişti. Her gün okula giderken Ahi Evran'ın türbesinin önünden geçirdi. Fakat onun bir kâşif ve yazar olduğunu bilmiyordu.

Dondurmacı, dondurma külahını Alper'e uzattı. Alper dondurmayı aldı. Aceleyle bir kez yaladıktan sonra tüm saflığı ile sordu:

“Peki, Ahi Evran nasıl senin ustan olabiliyor?”

Dondurmacı böyle bir soru beklemiyordu. Kısa bir süre Alper'e ne cevap vereceğini düşündü. Sonra sevecen bir ses tonuyla konuşmaya başladı:

“Ahi Evran'ın ustam olması için onun kurallarına uymam yeterli.”

“Ahi Evran'ın kuralları da mı var?”

“Elbette var. Kuralsız ticaret yapılmaz!”

“Peki, o kurallar neler?”

“Yalan söylememek, dürüst olmak, bir meslek sahibi olmak, sana dondurma verirken dondurma kepçesini tam doldurmak, dondurmaları pahalı satmamak. Böyle yüzlerce kural var.”

Alper gülümseyerek cevap verdi:

"Bunlar zaten iyi insanların yapacağı şeyler. Bunları herkes yapar. Ahi Evran'ın ustan olduğunu ispatlamak için somut bir şeyler göstermelisin."

Dondurmacı gülümsedi. Ahilik değerlerine göre hareket ettiğini bu çocuğa ispatlamalıydı ama nasıl? Çaresizce etrafına bakınırken dükkânın duvarında, belediyeden aldığı, esnaflara verilen ahilik beratını fark etti.

“İşte bu belge, benim Ahi Evran’ın kurallarına uyduğumu gösteriyor.”

“Bu belgeyi Ahi Evran vermiş olamaz herhâlde!”

Alper’in merakı dondurmacının çok hoşuna gidiyordu. Alper belli ki çok zeki bir çocuktü. Dondurmacı, ahilik beratını anlatmaya hazırlanıyordu ki Alper saatine baktı. Aceleyle dondurma parasını uzattı.

“Özür dilerim, çok geç kaldım hemen gitmeliyim. Arkadaşlarıma söz vermiştim. Anlattıklarınız çok ilginçti. Sonra yine konuşuruz. Ahi Evran’ı çok merak ettim.”

Dondurmacı, Alper’in eline tutuşturduğu parayla kalakaldı. Arkasından seslendi:

“Yine beklerim. Sen akıllı bir çocuksun. Senden de iyi bir ahi olur.”

Pınar parkta Alper'i bekliyordu. Gözü parkın giriş kapısında idi. Beklemekten sıkılmıştı. Alper'in geldiğini görünce ona çıkıştı:

“Nerede kaldın Alper! Mehmet bizi bekliyor.”

“Pınar, geç kalmak istemezdim; zamanın nasıl geçtiğini anlamamışım.”

Alper sırtındaki, ağırlıktan kaymış okul çantasını işaret ederek konuşmaya devam etti:

“Bak seni bekletmeyeyim diye eve gidip çantamı bile bırakmadım.”

“Neden geciktin Alper?”

“Şey... Dondurmacıda...”

Pınar Alper'in sözünü kesti:

“Ne? Dondurma yemek için mi beni beklettin?”

Alper mahcup mahcup bakarak cevap verdi:

“Hayır, yani...”

“Ne yani? Dondurmacıda dondurma yemedin mi?”

“Yedim ama o yüzden geç kalmadım!”